

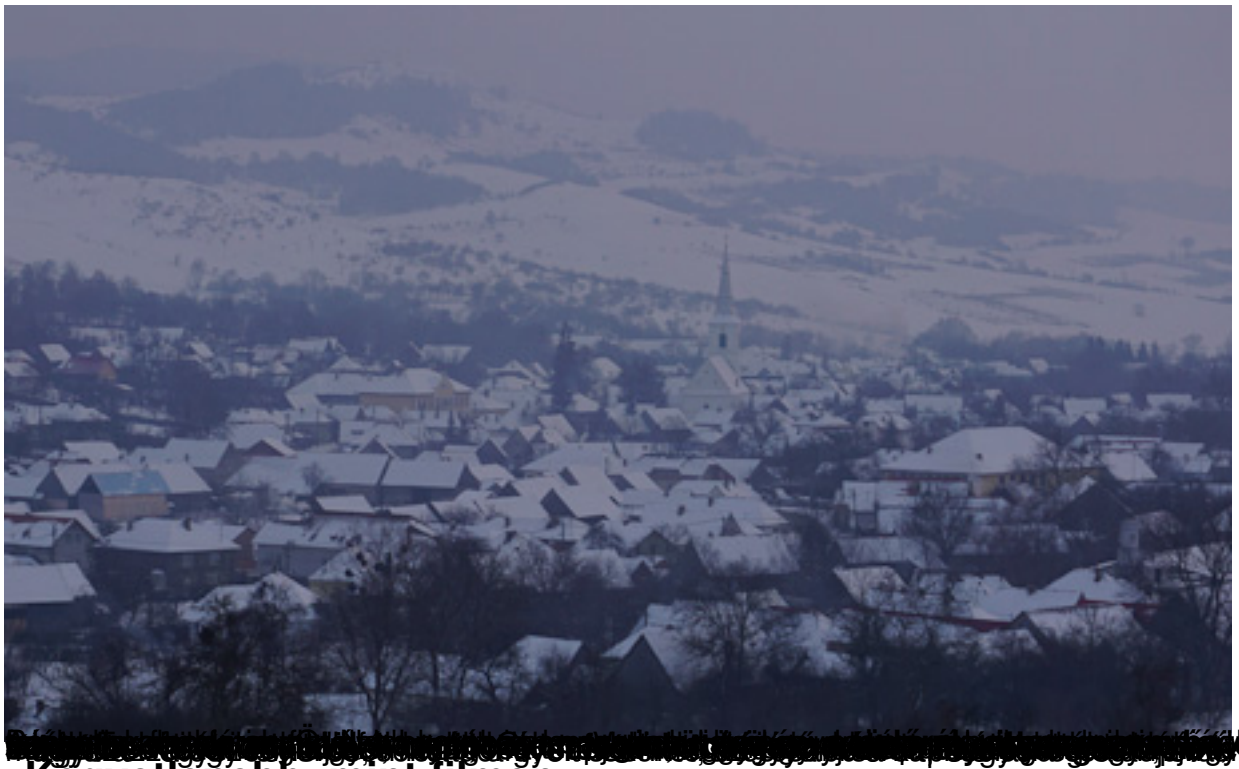
Azon az éjszakán, amikor **Sós Erzsi**t megölték, sűrűn hullt a hó. Senki nem látta a támadóját, senki nem hallotta a sikolyát. A hetes és a kettes szám jelentette élete végét: 72. évében, 27 késszúrás távolította el őt ebből a világból. Homoródalmáson, a 343-as házszám alatt szörnyű dolgok történtek december 27-ének éjjelén.

Minden házban erről beszélnek, mondja a polgármester. Senki sem jár az utcán, hideg is van, vakáció is van, de nem is mernek kibújni a meleg, biztonságos odúból az emberek.

Milyen csend van – sóhajtok fel, ahogy a polgármesteri hivatal előtt kiszállunk az autóból. Abban a pillanatban megkondul a harang. Csak dél van, de végigfut tőle a hátamon a hideg.

Falu végén nem jó lakni

Sós Erzsinek nem lehetett könnyű az élete. Zárkózott, magányos asszony volt. **Magának valónak, különösnek nevezik**
az ilyet falun. Nem feltétlenül negatív jelzők ezek. Tisztelet, titokzatosság társul hozzájuk: az olyan embert, asszonyt, aki egyedül is meg tud élni, az ismeretlentől való félelem mellett csodálat is övezi általában.

Kegyetlenebb, mint filmen

Magas, testes asszony volt. Az utóbbi időben bottal járt. Már nem feltétlenül volt erős, de mindenképp **keménynek kellett lennie anna**k, aki ilyen kegyetlenséggel elbánt vele.

Elvágták a torkát, majd késsel szurkálták össze a lapockáját, a koponyáját, kilenc késszúrást halála után kapott. Meztelenül, megfagyva feküdt a háza előtti lépcsőn, a ruhái alatta voltak. – Még egy bugyi sem volt rajta – tudtuk meg. Ezért arra is gyanakodtak, hogy erőszak történhetett, de a boncolás során nem találtak erre utaló nyomokat.

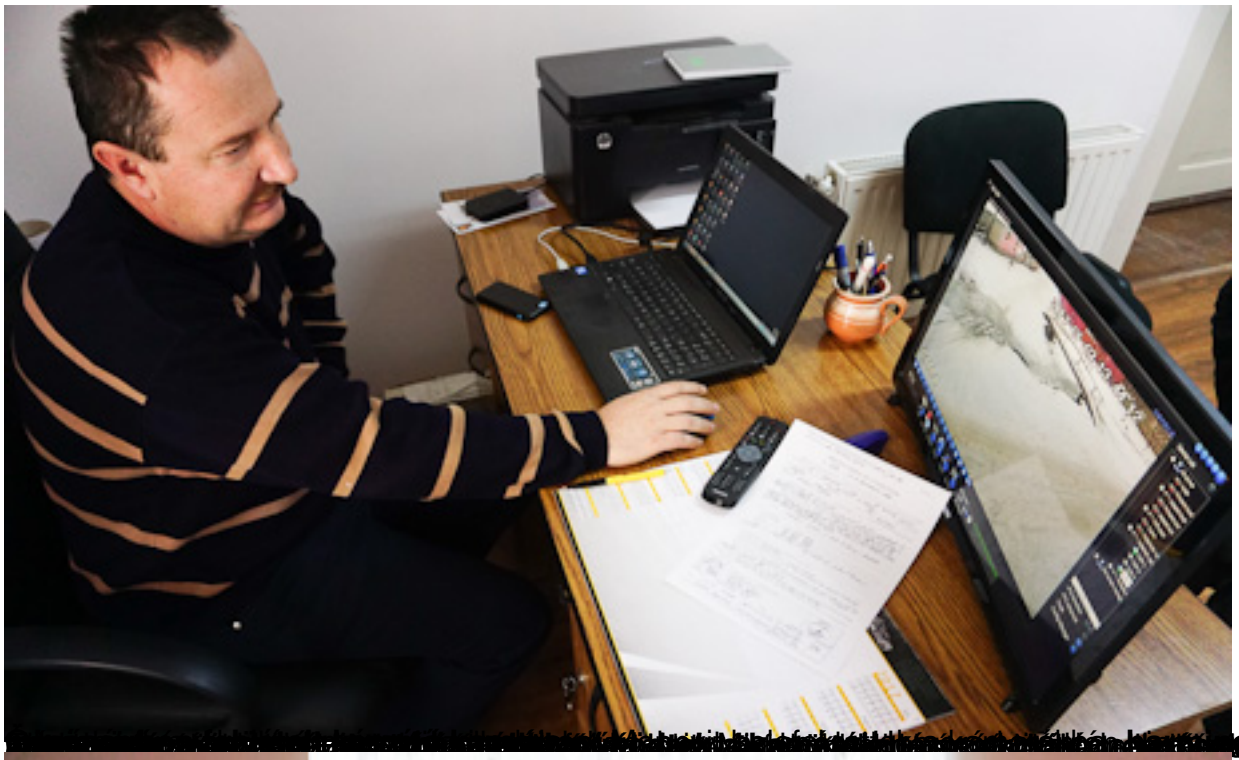
Máskor mindig sepert magának utat

Az volt furcsa, hogy a havazás után nem volt megseperve az udvar. Máskor mindig sepert magának egy kicsi ösvényt a ház előtt. Utána láttam meg a lépcsőn feküdve. Hívtam anyámat s a doktornőt. Mi csak azt láttuk, hogy meg van halva, sok a vér, a családorvos mondta, hogy megölték – meséli az unoka.

Ha szerdán történt volna, akkor látszottak volna a nyomok, mert szerdán csak kicsi hó hullott. Kedd éjszaka kellett, hogy legyen, mert nem volt semmi nyom, a havazás mindent belepett – teszi hozzá.

Annyi a kamera, és nulla haszon

Térfigyelő kamera is van a környéken, pár száz méterre a háztól. Azon két-három embert láttak mozogni azon az éjjel, de úgy tűnik, ők nem lehettek – mondja firtatásunkra **Rigó Mihály**, a község alpolgármestere, az előző polgármester.

Ok nélkül, nyom nélkül

De nem csak elöl, a vízen keresztülmenve, a kerten át is behatolhattak, a nyomokat, ha voltak is, eltemette a hó.

A legfőbb gond, hogy nincs meg az indíték, **nem tudják, hogy miért tette** ezt a gyilkos: a rablás, a harag, a leszámolás, a pszichés zavar lennének a legkézenfekvőbb okok. De ilyenek nem igazán vannak.

Voltak konfliktusok a szomszédokkal, és lehettek, ahogy hallottuk, a családban is, de amik kiderültek, nem feltétlenül olyan erősek, hogy gyilkosságra késztessenek valakit.

Közös kútból kapták a szomszéd cigányokkal a vizet, ha azok belemerítették a vedret, mamánál **zavaros víz folyt a csapon**
, ezen vitáztak – válaszol az unoka arra a kérdésünkre, hogy mi volt a konfliktus oka.

Hozzáteszi: felfeszítették a fásszínen a deszkát, **veszett el a fából is**, közbe-közbe egy-egy véka dió is odalett, ezen veszekedtek. A vagyoni helyzetet is megnézték, a földek már el vannak a gyermekek között osztva, de kis parcellák, nem is jogosultak az uniós támogatásra – tudjuk meg. Egyértelmű indíték tehát még semmilyen téren nincs. Legalábbis nem kötik az orrunkra.

Jobb, ha nem is mondunk semmit

A községházát elhagyva az almási barlang felé vezető útra térünk. Áthaladunk a kamerák alatt, a hidaknál, aztán kiszállunk. Egy kicsike, fejkendős nénivel találkozunk, tőle kérünk útmutatást. Ritkán látta Erzsi nénit, ahogy lement a boltba.

Volt, akivel jobban tartotta a kapcsolatot, de **nem volt az a fajta, aki örökké „uralkodott volna" valakin** . Ha semmit nem tudunk, akkor inkább ne is mondjunk semmit – zárja le a beszélgetést, és bemegy szomszédolni.

Fennebb haladunk, rendőrautók sora jelzi, megérkeztünk. A hóban elejtett gumikesztyűk.

Kis sikátor vezet a házhoz, szalaggal van lezárva. **Bemenni tilos.** Megrongálódott hídon kell átmenni a házhoz. Kintről alig látszik valami. Szemben a nyárikonyha ajtaja tárva. A lakóház oldalt van, nem látszik a tetthely, másik oldalról a csűr és a szomszéd ház zárja el a kilátást. Ufó átmegy a patakon, hátha túlról jobban látszik a helyszín.

A lépcsőn fekete ruhás és fehér nyomozószerelésbe öltözött emberek gyűjtik a nyomokat órákon át. A szentegyházi rendőrfőnök érkezik ki a házból, hozzá tartozik Almás is, de nem ő irányítja a nyomozást, nem nyilatkozhat semmit. A Hargita megyei ügyészség vette át a vezetést, tőlük kérdezzenek – mondja – **Sok mindent tudunk, de semmit nem mondhatunk**.

Látszik rajta, szívesen segítene, de nem teheti.

A falu felőli szomszédban, az út alatt festői rendetlenségben húzódik meg két cigányház egy udvaron. Nincs mozgás, csak a megégett cserepek közt felszálló füst jelzi, lapul bent valaki. Nyílik az egyik ajtó, fekete ruhás férfit kísér ki a rendőr. Az autó mellett **megmotozza, majd elhajt vele** .

Árnyékként suhannak át egymáshoz az asszonyok. Maguk is gyermekek még, de karjukra, lábukhoz hatalmas fekete szemű kisgyermekek tapadnak szorosan. Hallom, ahogy bent a rendőrökkel fenyegeti az anyjuk őket.

Bekéredzkedünk. Kedvesen, bár kicsit félve fogadnak. **Cekó Mária** élettársát vitték el az előbb. Náluk négyen laknak a kis szobában. Az élettársa, ő meg a gyermekek.

– Bárcsak tudnám ki volt, bárcsak segíthetnék. Legtöbbször **egyedül vagyunk itthon nőkül a gyermekekkel** , félünk mü es. Nem merünk kimenni még fáért se. A férfiakot egyfolytában viszik el, zaklatnak, alig várjuk, hogy vége legyen. Itt a tőszomszédban történt, de nem hallottunk semmit – sopánkodik.

A másik házban két kis szobában kilencen laknak. Középkorú asszony nyit ajtót, most érkeztek haza. 16 éves menyével nézik bent a tévét. A férfiak kihallgatáson vannak.

– Ötvennégy éves asszony vagyok, de még ilyent nem értem. Hát **a szüvem szakad meg**, úgy sajnálom szegényt. Hát a szomszédasszonyom volt.

Míg a férje élt, bejött ide hezzánk, ő mondta, hogy akármilyen szegény is vagy, te Hajni, azért megteremted a gyermekeknek a karácsonyt. Közbe-közbe még behozott egy-egy lábos körtét a gyermekeknek.

Nem hallottunk semmit,

esténként fel szoktuk hangosítani a tévét, odakint sötét van. Még nappal látjuk, ha a kutyák fognak, kinézünk, hogy jár-e valaki, de **este, sötétben nem látunk ki az útra**. Utoljára a fiát láttam erre jönni, 24-én dél körül hozott neki valamit, azután nem járt erre senki. Örökké bé volt zárva a kapuja, még az unokák is sokszor a kapu tetejin szöktek bé.

Huszonkilencedikén az unokája hozta az egyháztól a szeretetcsomagot, ő kapta meg. Csak **fut ott a menyem, hogy menjek át**
, mert nagy sírás van túl, nézzem meg, mi lett. Akkor látom, hogy Adelka, a leánya sír. – Anyámot megölték – mondta, mikor kérdeztem, hogy mi történt.

Többet ilyen ne lehessen

A szentmártoni eltérő után találkozunk a huszonéves **Pál Szilárd**dal és nagybátyjával, **Pál Sándor**

al. Szilárd az unoka, aki megtalálta a nagymama holttestét. Azt mondja, sokszor még most is látja maga előtt a holttestet, az első éjszakán, ahogy lehunyta a szemét, folyton az jelent meg előtte.

Elmondja, hogy akkor is együtt volt a Németországból hazajött nagybátyjával, amikor a mamájához ment a csomaggal. Épp **csak be akart ugrani**, hogy átadja az ajándékot, a nagybácsi a kocsiban várta, csak azután ment ő is be, hogy Szilárd elmondta, mi történt. Őket is többször kifaggatták a rendőrök. Sándornak nem rokona a néni, de szeretné, ha véget érne az ügy, mire vissza kell mennie dolgozni.

Szilárd értesítette a médiát is az esetről. Azt mondja, tarthatatlan a helyzet Almáson. Szeretné, ha megtudnák, mi történt, hogy ne tussolják el az ügyet, és javuljon a közbiztonság. **„Ez már meg van történve"**
, de ki kell, hogy derüljön, ki tette, nem szabad ezt is elsimítani, hogy ne történhessen máskor ilyen.

A faluban az emberek elmondták, a most felnőtt fiatal roma generáció konfliktusos, van olyan szórakozóhely, ahová a magyarok már nem mernek bemenni, mert szinte biztos, hogy beléjük köt valaki, és verekedés lesz. Persze, a magyarok között is van ilyen – jegyzik meg lemondóan.

A múltkor kiraboltak valakit, több száz millió régi lejtől fosztották meg, a rendőrök tudják, ki tette, mindenki tudja, de nem lett semmi belőle. **Megfenyegették az áldozatot**, hogy ne beszéljen. Egy másik embert pedig torkon szúrtak, abból se lett ügy, mert kiegyeztek, valamit fizetett az elkövető az áldozatnak – ezt beszélik, de csak név nélkül merik elmondani.

Tiptop község a környéken Homoródalmás. Nem kicsi falu, hanem jó nagy, de valahogy pont annyira szerethető, mintha kicsike lenne. Csak most meg van fagyva a lelke. Meg van fagyva.